

Wolf in schaapskleren

Gisteren was het Dierendag. Voor het AD Amersfoortse Courant schreef ik een verhaal over het 'kattenvrouwtje' uit Bunschoten. Zij kookte gisteren kippenborstjes voor haar tien poezenbeesten.

Twaalf jaar geleden verliet deze vrouw de Verenigde Staten om terug te keren naar Bunschoten. Haar zestien katten en drie honden nam ze mee in het vliegtuig. Kosten: ruim 2.000 dollar. Hoeveel mensen hadden deze dieren niet aan hun lot overgelaten? Tien van deze 'Amerikaanse' katten zijn nog in leven. Haar katten hebben allemaal extra zorg nodig. Eén kat heeft maar één oog, een andere een nierziekte, leverziekte, epilepsie of een darmaandoening. Een dure hobby om al deze dieren van goed voedsel en medicijnen te voorzien. 'De liefde die je van een dier krijgt, is onbetaalbaar', vertelde ze me.

Haar liefde voor dieren is zo groot dat ze ooit een nestje poesjes van twee dagen oud, grootbracht met de fles. Moederpoes was doodgereden. Om de twee uur moesten de kittens de fles krijgen. Een 24-uurstaak lijkt me.

Na het interview moest ik denken aan vroeger. Als klein mannetje liep ik naar de basisschool. Mijn oog viel op een vrouw met een Indonesisch uiterlijk. Ze was haar grote pluishonden aan het uitlaten op een grasveldje nabij de Zuiderzeelaan. Ze woonde in mijn beleving op de Almarestraat. Naast haar deurbel hing een bordje: 'Als je mensen leert kennen, ga je van dieren houden.' Het fascineerde mij als kind enorm. Hield deze mevrouw niet van mensen? Als kind begrijp je dat natuurlijk niet. Achteraf kun je gissen dat ze mogelijk was gekwetst, bedrogen, voorgelogen en teleurgesteld was in de mensheid.

Mensen schelden elkaar soms uit door een dierensoort te benoemen. Kalf. Ontzettende ezel. Je kent het wel. Afgelopen week noemde de VVD'er Henk van de Mheen zijn geliefde collega's 'aasgieren' en sprak hij over 'wolf in schaapskleren.' Hij deed dit vast niet om Dierendag te vieren. Het gaat er gezellig aan toe bij de VVD Bunschoten. Als je afgelopen woensdagavond het persbericht las, was het net of Henk van de Mheen een eenmansfractie was begonnen, net zoals vier jaar geleden toen hij Betaalbaar Bunschoten verliet. Een dag later claimde hij juist verder te willen gaan met de VVD.

Het rommelt klaarblijkelijk al twee jaar binnen de lokale afdeling van de VVD. De ruim 3.300 Spakenburgers die afgelopen september landelijk op de VVD stemden, hebben dit niet gedaan om de plaatselijke VVD een plezier te doen. En dan spreek ik uit ervaring. Het is toch triest: landelijk de grootste partij, lokaal een zootje. Snugger gekozen moment ook om de boel op te blazen. Was dit niet juist de tijd om mee te liften op het electorale succes van de landelijke liberalen?

Ik volg de lokale politiek nauwelijks. Toch heb ik het idee dat meerdere (christelijke) politici van verschillende partijen zich gedragen als kleine kinderen. Ze gooien met modder, maken mensen zwart, en zingen op zondag gebroederlijk 't Hijgend hert der jacht ontkomen (toepasselijk in het kader van Dierendag). De ander heeft het altijd gedaan. Zelf vegen ze hun straatje schoon. De minste willen wezen is hen vreemd. Hooghartigheid zit nu eenmaal in de mens.

Misschien had de vrouw uit mijn jeugdherinneringen wel gelijk. Als je mensen leert kennen, ga je van dieren houden. Maar ook voor de VVD Bunschoten gaat het goed komen: ooit zullen kalf en leeuw samen weiden, een koe en een beer samen grazen en zal een wolf zich neerleggen naast een lam.

Sjaak van de Groep